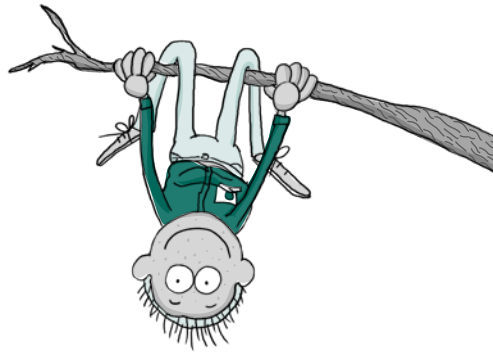

Kanjerklas

De wisseltante

Hilda Algra

Illustraties: Betje.com

Lees ook het eerste deel van de serie Kanjerklas:
De Kanjerklas

Voor Willem

Serie: Kanjerklas
Deel 2: De wisseltante
Auteur: Hilda Algra
Illustraties: Betje.com
Vormgeving: DTP-hulp
Druk: Drukkerij Wilco, Amersfoort
© 2011 Uitgeverij 'Juffrouw Emmens', Zoetermeer

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enig andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Eerste druk, eerste oplage

ISBN 978-94-90908-00-3
NUR-code 282

2. In de dierentuin

'Allemaal goed luisteren', zegt juf Karin als ze in de dierentuin zijn aangekomen. 'Kevin, blijf je er ook even bij?'

Het liefst zouden de kanjers meteen naar de dieren rennen. Maar juf Karin en de hulpjuffen en hulpmeester houden hen tegen.

'Je doet met je groepje een speurtocht', zegt juf Karin. 'Samen. Dus niet iedereen op zijn eigen houtje.'

'Ik heb geen houtje', mompelt Kamou.

Kim die naast hem staat, legt uit: 'Ze bedoelt: niet in je eentje.'

'Eendje?', vraagt Kamou. Hij vraagt zich af hoe je in een eendje iets kunt doen.

'Ze bedoelt: niet alleen', verbetert Kim zichzelf.

Juf Karin gaat ondertussen verder met haar uitleg. 'Elk groepje begint op een andere plaats in de dierentuin. Wat er ook gebeurt: blijf in de buurt van je hulpjuf of hulpmeester.'

Wat duurt het lang! De kanjers staan te trappelen van ongeduld. Kevin wil naar de leeuwen en Kiara heeft gehoord dat er een jong olifantje is.

'Via de speurtocht kom je bij alle dieren. En ga niet rennen', waarschuwt juf Karin. 'Het is geen wedstrijd. Het gaat er niet om

wie het eerste klaa-'

Kevins geduld is op. Hij stuift er vandoor. Kwasiba, Kala en Kismet rennen achter hem aan. Maar hardlopen op grind gaat niet altijd goed. Bam! Daar ligt Kwasiba, languit. Juf Lianne roept de anderen terug en helpt haar overeind.

'Je b-b-bloedt!', zegt Kismet.

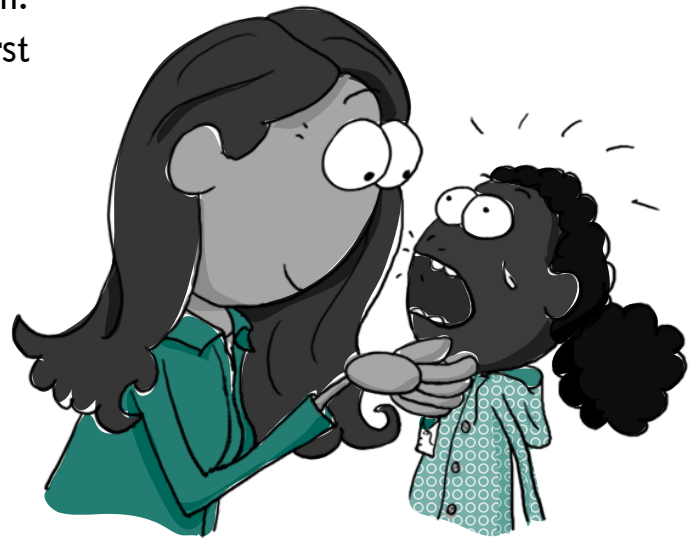
Kwasiba voelt aan haar mond. Dan mengen tranen, kwijl en bloed zich op haar wangen.

'Me tah!', huilt Kwasiba. 'Me tah is ehui.'

De wc's zijn vlakbij. Daar spoelt Kwasiba boven een wasbak haar mond met water. Met een doekje maakt juf Lianne Kwasiba's gezicht schoon.

'Laat nou eens kijken.' Waar eerst een melktand zat, zit nu een bloedend gaatje. Een heel groot gat, voor Kwasiba's gevoel. Een gapende leegte. 'Je tand is eruit. Zat-ie al los?'

Kwasiba knikt. Het was haar wisseltand. Al weken wiebelde ze eraan.

Dat was een vaste gewoonte geworden: telkens even met haar tong tegen die tand. En nu is-ie weg. Juf Lianne probeert Kwasiba gerust te stellen: 'Er komt vast gauw een nieuwe tand voor in de plaats, een grotemensentand.'

Maar Kwasiba is nog niet klaar. Ze haast zich terug naar de plaats waar ze gevallen is. De anderen volgen haar.

'Wat doe je?', vraagt Kevin.

'Mijn wisseltand, ik moet hem vinden!' Kwasiba speurt het grind af. De andere kanjers zoeken mee. Maar hoe vind je een kleine tand tussen honderdduizenden kiezelsteentjes?

'Die vinden we niet meer', zegt juf Lianne.

'Maar ik moet hem hebben voor de tandenfee!', jammert Kwasiba.

'Zal ik een andere eruit slaan?', stelt Kevin voor de grap voor. Kala geeft hem een por.

'Kevin!', zegt juf Lianne streng.

'Kom, we gaan naar het beginpunt van de speurtocht', zegt juf Lianne. Het groepje vertrekt in de richting van de pinguïns.

Niemand ziet dat een magere oude dame iets van de grond opraapt. Ze loopt ermee naar een fonteintje, spoelt het voorwerp af en bekijkt het goed. Om haar mond verschijnt een geheimzinnige glimlach.

5. Ondersteboven

'Yes! Naar de tijgers!', roept Kala.

De kanjers van het rode groepje zijn net klaar bij de luiaards.

Ze hadden zich verwonderd over die dieren: zo groot als een flinke hond, maar ze lopen niet sneller dan tweeënhalve meter per minuut.

Op de grond stond tweeënhalve meter afgetekend. Terwijl juf Lianne de tijd bijhield, hadden de kanjers geprobeerd om net zo langzaam te lopen als de luiaards.

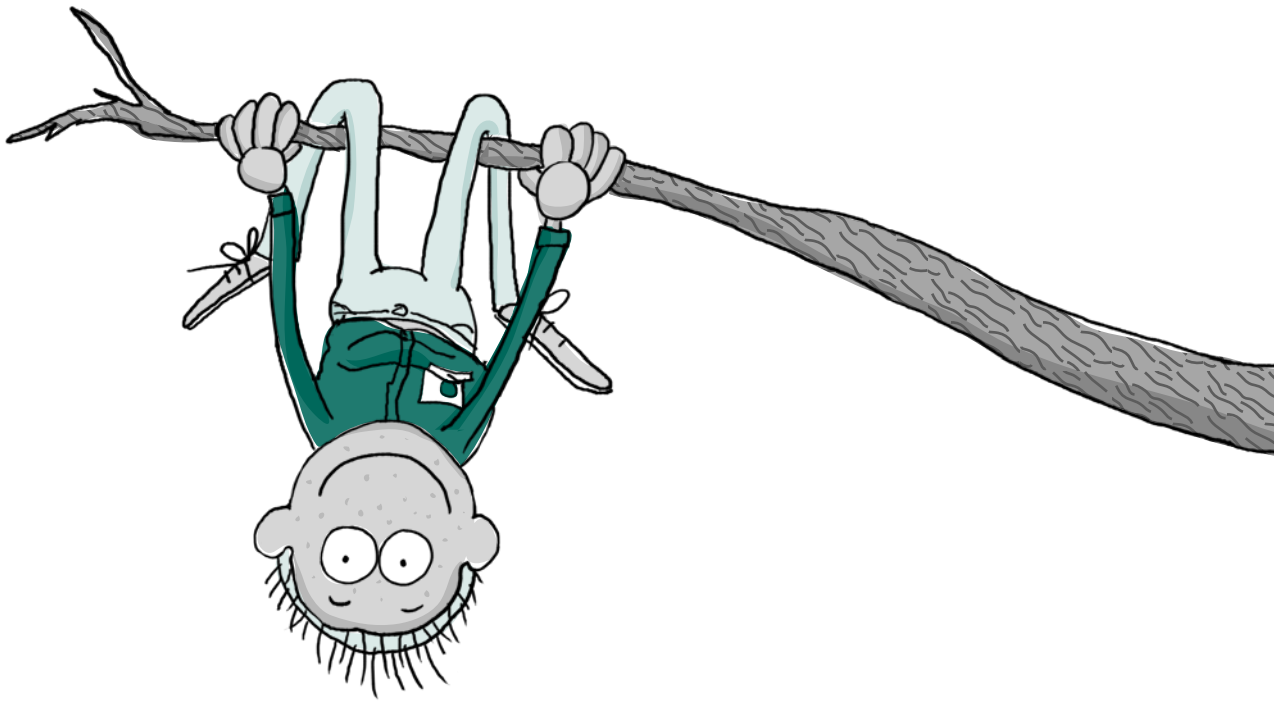
Ze gingen bijna allemaal te snel. Het lukte alleen Kevin. De snelste jongen van de klas was winnaar in langzaamheid geworden. Nu hangt hij ondersteboven aan een tak.

'Kom, Kevin,' roept Kala, 'anders zijn we de laatsten!'

'Hij is helemaal geen zin om zich te haasten.'

'K-k-k-kevin?' Verbaasd kijkt Kismet achterom. Kevin is altijd supersnel. Hij is overal de eerste, want hij is nieuwsgierig en wil alles meteen zien en voelen. Maar nu hangt hij daar bijna zonder zich te bewegen.

'Wil je niet naar de t-t-tijgers?', vraagt Kismet.

,mɪpssɪw sɪrɪs 'wɪ, antwoordt Kevin sloom.

'Wat is er met K-k-k-k-kevin aan de hand?'

'Geen idee', zegt Kwasiba.

En Kala haalt haar schouders op. Zij weet het ook niet.

Kevin bekijkt rustig zijn nieuwe wereld. Lampen op de grond, een boom aan het plafond. Halverwege staat een luiaard op een tak, met zijn haren omhoog. Cool, vindt Kevin.

Als hij weer thuis is, wil hij Sjoepie, de kat, ook zo kammen, met het haar van buik naar rug omhoog.

Misschien moet hij er dan wat gel in doen, zodat het goed blijft staan. Alleen moet Sjoepie zich dan niet gaan wassen. Die gel is vast niet lekker.

Ineens wordt alles blauw. De spijkerbroek van juf Lianne staat vlak voor Kevins hoofd.

'Kevin, kom je nu mee?' Het is eigenlijk geen vraag. Ze pakt Kevin bij een arm en helpt hem overeind. Met moeite krijgt ze hem mee naar de tijgers. Normaal rent Kevin, maar nu gaat hij met kleine, supertrage stappen vooruit.

'Doe niet zo flauw', zegt juf Lianne een beetje geërgerd. Een stuitende Kevin is soms lastig, maar een superslome Kevin is pas echt irritant.

In het luiaardverblijf is ondertussen iets vreemds aan de hand.

Een van de luiaards lijkt door een wesp gestoken, zo draaft hij door het hok. Kwiek klautert hij in de boom en huppelt over de takken. Zodra hij iets ziet wat zijn interesse heeft, stuift hij eropaf om het van dichtbij te besnuffelen. Hier een vliegje, daar een besje. En de lange rok van een oude dame die nog even tussen de tochtflappen van de uitgang blijven hangen.

Grinnikend loopt de dame het luiaardverblijf uit.